

[Glistrup.]

der af amtmanden over Århus amt begået fejl i forbindelse med anmeldelsen fra fremskridtspartiet vedrørende kandidaterne til folketingsvalget den 4. december i år. Dertil føjede K. J. Mortensen så . . . . .

Den midlertidige formand (Skytte):

Tiltaleformen i folketinget er hr., fru eller frøken.

Glistrup (FP):

. . . . . Dertil føjede hr. K. J. Mortensen så, at det var Bové, der spillede højt spil og tabte. Det er ikke rigtigt. Den, der tabte ved de fejl, som amtmanden begik, var fremskridtspartiet. Følgen for fremskridtspartiet af de fejl, som amtmanden begik, blev nemlig, at fremskridtspartiet ikke fik nogen kandidat i Mariagerkredsen, og at en af fremskridtspartiets kandidater i Århus amt, tilmed en kandidat, som har været inde i fremskridtsarbejdet igennem lang tid, som var særdeles kendt ud over amtet, ikke kunne komme til at stille op på fremskridtspartiets liste. Derfor kan man ikke affærdige de af amtmanden over Århus amt begåede fejl på den måde, som hr. K. J. Mortensen var tilbøjelig til at ville gøre det.

Jeg skal tillade mig nærmere at gennemgå sagen.

Fremskridtspartiets anmeldelse er optrykt som bilag 2 til betænkningen, som er afgivet af udvalget. Det fremgår af fremskridtspartiets anmeldelse, som er kommet rettidigt frem den 27. november længe før kl. 16, at fremskridtspartiet ønsker at opstille hr. John Bové i Mariagerkredsen, 5. kreds under Århus amt. Derfor var det efter fremskridtspartiets opfattelse uden videre i kraft af denne anmeldelse amtmandens pligt at sørge for, at stemmesedlerne blev udformet således, at hr. John Bové stod i Mariagerkredsen og kun i Mariagerkredsen. Med andre ord, den fortolkning, som hr. K. J. Mortensen anlagde af § 25, stk. 5, i valgloven, finder fremskridtspartiet forkert. Når partiet er berettiget til at anmelde, hvilke kandidater det godkender, og hvilke det ikke godkender, kan det selvfølgelig også gøre det mindre at anføre, hvilke kandidater det vil have i hvilke kredse — forudsat selvfølgelig at der er indgivet korrekt anmeldelse med stillerliste til valgbe-

styrelserne senest den foregående lørdag, og det var der for Bovés vedkommende.

Allerede i kraft heraf burde amtmanden have sørget for, at Bové var opført i 5. kreds og kun i 5. kreds på stemmesedlen.

På selve skrivelsen — og det var ikke noget gedulgt på nogen måde, skrivelsen er på én side, som man kan se af fotokopien, der er fremlagt som bilag 2 — har Bové skriftligt erklæret sig indforstået med, at han bliver placeret i 5. kreds og kun i 5. kreds. Det følger af den erklæring, der er afgivet. Det må være tilstrækkeligt, der er ingen grund til at opstille alverdens kineserier for at finde ud af, hvor Bové skal opstilles. Det må følge af Bovés egen erklæring, og det må være tilstrækkeligt, at han skulle have været opstillet i 5. kreds, således som det ganske klart og entydigt fremgår af, hvad amtmanden i Århus amt fik tidligt på dagen den 26. november.

Det kan ikke gå ud over fremskridtspartiet — som det vil gøre, hvis man følger indenrigsministeriets indstilling om at godkende valget i Århus amt — at amtmanden over Århus amt, som hr. K. J. Mortensen nævnte det, overså det, der stod på den eneste side, fremskridtspartiets brev bestod af, overså den erklæring, som Bové havde afgivet.

Nunævnte man fra hr. K. J. Mortensens side, at hr. Bové skulle have afgivet den erklæring over for valgbestyrelsen, at det ikke var nok at afgive den over for amtmanden over Århus amt. Denne udtalelse er i eklatant modstrid med, hvad indenrigsministeriet har godkendt andre steder, hvor man med hensyn til erklæringer den tirsdag, ugedagen før valget, har sagt, at det er tilstrækkeligt at godkende over for amtmanden, der i den forbindelse træder i valgbestyrelsens sted. På dette er fremskridtspartiets opstillinger i Ringkøbing amt og i Storstrøms amt baseret, og derfor er valget forkert i de to amter, hvis man nu skal til at følge den fortolkning, som hr. K. J. Mortensen fremfører. Amtmanden repræsenterer på ugedagen før valget valgbestyrelserne, og derfor er det tilstrækkeligt, at der er afgivet erklæring over for amtmanden, som der vitterligt er, i kraft af bilag 2 til betænkningen.

Det anerkendte amtmanden i og for sig også. Nogle dage efter var amtmanden fuldstændig enig i, at han havde truffet en for-